

„HET VERZONKEN BEELDJE”. EIGENDOM VAN DEN HEER W. JUCHTER.

kende loovers. De witte stralen steigeren in 't duister en storten te loor in lange, glinsterende droppen over den bekkenboord; de rijke jurken der pronksters strooken den rullen grond, een witte pauw rept zich met wapperende pennen. De ijdele poppen drinken en spillen, na den dronk, het kostbare overschot. In het diepe, ros-

gouden bosch ruischt immerdoor de wonderere bron....

Is zóó het wonder der scheppende verbeelding niet: een aldoor rijzend, heimelijk ruischen?

Moge het immer milder zingen in Lizzy Ansingh's kunst.

